

Gst. 2007, 59: 60. ABRvS 7-3-07. Verzoek handhaving milieurecht. Overlappende verzorgingsgebieden. Concurrent, belanghebbende. (Lelystad)

Gst. 2007, 59: 60. ABRvS 7-3-07. Verzoek handhaving milieurecht. Overlappende verzorgingsgebieden. Concurrent, belanghebbende. (Lelystad)

Instantie:	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State	Datum:	7 maart 2007
Magistraten:	mr. C.W. Mouton	Zaaknr:	200606317/1
Conclusie:	-	LJN:	BA8719
Roepnaam:	-	Noot:	A.G.A. van 't Nijmeijer
Awb art. 1:2; WMb art. 18.14			

Essentie

|

Samenvatting

|

Snel naar: Partijen

|

Uitspraak

|

Noot

Essentie

Naar boven

Verzoek om handhaving milieurecht. Overlappende verzorgingsgebieden. Concurrent is belanghebbende bij handhaving. (Lelystad)

Samenvatting

Naar boven

Volgens vaste jurisprudentie is onder meer degene wiens concurrentiebelang rechtstreeks is betrokken bij een besluit, belanghebbende. Dit geldt ongeacht de vraag of het concurrentiebelang bij het nemen van dit besluit een rol kan spelen.

Niet in geschil is dat het outlet center in Lelystad en het outlet center in Roosendaal in hetzelfde marktsegment werkzaam zijn: in beide outlet centers worden winkelpanden verhuurd aan — in beginsel — producenten en grossiers voor directe verkoop van hun producten aan het publiek. De in de outlet centers gevestigde winkels richten zich op klanten uit een zeer groot gebied. Het is aannemelijk dat deze gebieden, ondanks de aanzienlijke afstand tussen de twee outlet centers, elkaar in elk geval deels overlappen. Nu beide outlet centers verhuur van winkelpanden aanbieden aan dezelfde soort gegadigden in deels hetzelfde verzorgingsgebied is er sprake van concurrentie die gevolgen kan hebben voor de verhuurbaarheid van de winkelpanden. Gelet hierop moet worden geconcludeerd dat het belang van appellante als directe concurrente rechtstreeks is betrokken bij het door haar gevraagde besluit om handhaving van de milieuwetgeving bij het outlet center in Lelystad.

Partij(en)

Naar boven

Uitspraak in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid 'MDG Europe Roosendaal B.V.', gevestigd te Roosendaal,
appellante,

tegen
het college van burgemeester en wethouders van Lelystad,
verweerder.
Uitspraak

Naar boven

1. Procesverloop

Bij brief van 11 november 2005 heeft verweerder een beslissing genomen op een verzoek van appellante om handhavend op te treden tegen het factory outlet center Lelystad wegens het zonder milieuvergunning en milieueffectrapportage in werking zijn van dit outlet center.

Bij besluit van 24 juli 2006 heeft verweerder het door appellante hiertegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 17 augustus 2006, bij de Raad van State ingekomen op 24 augustus 2006, beroep ingesteld.

Bij brief van 25 oktober 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 januari 2007, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. A.R. Klijn, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door A. Hooymans, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen. Voorts is Batavia Stad Management, als belanghebbende, vertegenwoordigd door mr. R.J.G. Bäcker, advocaat te Rotterdam, en [belanghebbende] gehoord.

2. Overwegingen

2.1

Ingevolge artikel 20.1 van de Wet milieubeheer in samenhang met artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht kunnen belanghebbenden bezwaar maken tegen onder meer — kort weergegeven — besluiten inzake handhaving van milieuwetgeving.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.2

Appellante is ontwikkelaar van een factory outlet center in Roosendaal en heeft verzocht om handhaving van milieuwetgeving bij het factory outlet center in Lelystad. Verweerder heeft dit verzoek niet ingewilligd. Het daartegen gemaakte bezwaar is bij het bestreden besluit niet-ontvankelijk verklaard, omdat appellante volgens verweerder geen belanghebbende is. Verweerder stelt zich op het standpunt dat gezien de ruime afstand tussen de beide outlet centers geen sprake kan zijn van te ondervinden milieugevolgen noch van concurrentiebelangen.

Hiermee miskent verweerder volgens appellante dat er wel degelijk concurrentie tussen de twee outlet centers bestaat.

2.3

Volgens vaste jurisprudentie is onder meer degene wiens concurrentiebelang rechtstreeks is betrokken bij een besluit, belanghebbende. Dit geldt ongeacht de vraag of het concurrentiebelang bij het nemen van dit besluit een rol kan spelen.

Niet in geschil is dat het outlet center in Lelystad en het outlet center in Roosendaal in hetzelfde marktsegment werkzaam zijn: in beide outlet centers worden winkelpanden verhuurd aan — in beginsel — producenten en grossiers voor directe verkoop van hun producten aan het publiek. De in de outlet centers gevestigde winkels richten zich op klanten uit een zeer groot gebied. Het is aannemelijk dat deze gebieden, ondanks de aanzienlijke afstand tussen de twee outlet centers, elkaar in elk geval deels overlappen. Nu beide outlet centers verhuur van winkelpanden aanbieden aan dezelfde soort gegadigden in deels hetzelfde verzorgingsgebied is er sprake van concurrentie die gevolgen kan hebben voor de

verhuurbaarheid van de winkelpanden. Gelet hierop moet worden geconcludeerd dat het belang van appellante als directe concurrente rechtstreeks is betrokken bij het door haar gevraagde besluit om handhaving van de milieuwetgeving bij het outlet center in Lelystad. Verweerder heeft daarom het bezwaar van appellante ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

2.4

Het beroep is gegrond. De bestreden beslissing op bezwaar komt voor vernietiging in aanmerking.

2.5

Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. *verklaart* het beroep *gegrond*;

II. *vernietigt* het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Lelystad van 24 juli 2006, kenmerk 20060718-hbe;

III. *veroordeelt* het college van burgemeester en wethouders van Lelystad tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van €644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de gemeente Lelystad aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;

IV. *gelast* dat de gemeente Lelystad aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van €281,00 (zegge: tweehonderdeenentachtig euro) vergoedt.

Met noot van A.G.A. van 't Nijmeijer

Naar boven

Naschrift:

1

Dat concurrentiebelangen kunnen leiden tot de kwalificatie als belanghebbende in de zin van art. 1:2 Awb, is met name uit de jurisprudentie omtrent bouwvergunningen bekend. Uit die jurisprudentie blijkt ook dat de Afdeling voor de vraag of een concurrent daadwerkelijk rechtstreeks in zijn belangen wordt getroffen door een bepaald besluit, kijkt naar het zogenoemde verzorgingsgebied. Meer in het bijzonder wordt bezien of sprake is van een overlap van het verzorgingsgebied van de nieuw te vestigen partij met dat van de bestaande partijen die zeggen in hun concurrentiebelang te worden geraakt. Bedacht dient daarbij te worden dat het verzorgingsgebied een relatief begrip is. Afhankelijk van bijvoorbeeld het gevoerde assortiment, de diensten die worden aangeboden of de omvang van de onderneming, kan het verzorgingsgebied in omvang variëren. De (genuanceerde) benadering die dat vergt, wordt in r.o. 2.3 fraai geïllustreerd: hoewel de bedrijven geografisch gezien ver uit elkanders buurt zijn gelegen, is gelet op de specifieke omstandigheden van dit geval naar het oordeel van de Afdeling tóch sprake van een overlap in de verzorgingsgebieden.

In het ruimtelijk bestuursrecht spelen concurrentiediscussies zich veelal af in de ‘detailhandelsfeer’ en bovenstaande casus vormt daarop geen uitzondering (voor een beschouwing van de jurisprudentie verwijs ik naar mijn bijdrage ‘Concurrentie van belang in het ruimtelijke bestuursrecht’, Stab Jurisprudentietijdschrift 2006, nr. 1).

2

Van belang is dat het in casu gaat om een verzoek om handhaving ex art. 18.14 Wm. Sinds de wijziging van de Wm per 1 juli 2005 (in verband met de invoering van de uov van afdeling

3.4 Awb), kunnen alleen belanghebbenden nog een verzoek om handhaving indienen (voordien stond die mogelijkheid open voor eenieder). Bij de beantwoording van de vraag of iemand belanghebbende is bij een besluit omtrent een aanvraag om Wm-vergunning, is uit de jurisprudentie intussen bekend dat de Afdeling aanknoopt bij het al dan niet ondervinden van 'milieugevolgen' (zie o.a. ABRvS 16 augustus 2006, M en R 2006, nr. 95 (m.nt. Van 't Lam)). Aangenomen mag worden dat in lijn met de in casu gevolgde benadering, concurrentiebelangen bij de vraag of iemand belanghebbende is in de vergunningprocedure, evenzeer relevant zijn. Het toetsen van concurrentieverhoudingen in het licht van het belanghebbendebegrip, komt men in oudere jurisprudentie over de melding ex art. 8.19 Wm trouwens al tegen: zie o.a. Vz. ABRvS 2 april 2003 (AB 2003, 262 (m.nt. MPJ)).

3

B&W van Lelystad hadden het verzoek om handhaving inhoudelijk niet beoordeeld vanwege de vermeende 'niet-belanghebbendheid' van de indiener van het handhavingsverzoek. Met bovenstaande uitspraak ontkomen B&W niet aan een inhoudelijke behandeling van het handhavingsverzoek. De punten die aan dat verzoek ten grondslag zijn gelegd — te weten het ontbreken van een milieuvergunning en het ontbreken van een MER — zijn niet de minste. In dat verband is het goed te bedenken dat nu verzoeker door de Afdeling is aangemerkt als belanghebbende bij handhaving, in de eventuele vergunningprocedure die naar aanleiding van het verzoek om handhaving volgt, naar verwachting op de kritische blik van verzoeker mag worden gerekend. Vaststaat echter dat — gelet op het toetsingskader van art. 8.8 en art. 8.10 Wm — het concurrentieaspect bij de beslissing omtrent een aanvraag om milieuvergunning, geen af te wegen belang vormt. Dat iemand belanghebbende kan zijn op grond van belangen die niet bij het te nemen besluit mogen worden meegewogen, klinkt wellicht eigenaardig maar is een bekend fenomeen in het algemeen bestuursrecht (zie de klassieker ABRvS 20 september 1999, Gst. 2000, 7117, 5 (Raamprostitutie Amsterdam; m.nt. Goorden).)

A.G.A. Nijmeijer

Copyright © Kluwer 2012
Kluwer Online Research

Dit document is gegenereerd op 22-06-2012

Op dit document zijn de algemene leveringsvoorwaarden van Kluwer van toepassing.